

تعیین ژنز و محیط تکتونماگمایی دایک های دیابازیک کوه آق داغ غرب ملارد کرچ

*سبزیان اکرم^۱ پیامنی علیرضا^۲

۱- دانشجوی دکتری پترولوژی دانشگاه علوم تحقیقات تهران sabzian2002@gmail.com

۲- سازمان صنعت، معدن و تجارت استان مرکزی payamani2000@gmail.com

چکیده:

در ۱۵ کیلومتری غرب شهرستان ملارد از توابع کرچ سنگهایی از نوع ولکانیک و ساب ولکانیک مربوط به ائوسن و پس از آن رخنمون دارند. ریولیت ها در سنگهای آندزیتی نفوذ کرده و خود توسط مجموعه ای از دایک های دیابازیک قطع شده اند. مطالعه پتروگرافی و پترولوژی این دایکها میتواند تعیین کننده محیط تکتونماگمایی آنها و نهایتا راهی به سوی کمک به تکوین ساختاری زمین شناسی ایران در این منطقه باشد. در بررسی های پتروگرافی و پترولوژیکی این سنگ ها و ترسیم نمودارهای ژئوشیمیایی ماهیت الکان ماگمای سازنده دایک های دیابازیک مذکور محرز شده است. رسم نمودار عنکبوتی دایک های مذکور نشان داد که ماگمای آلکان سازنده این دایک ها در اثر فرورانش پوسته اقیانوسی و آزدایی و ذوب گوه گوشته ای به وجود آمده اند. همچنین در این مطالعه محیط تکتونیکی حاشیه فعال قاره ای برای ماگمای سازنده این دایک ها به اثبات رسیده است.

واژه های کلیدی: دایک دیابازیک، آلکان، البرز مرکزی، ملارد، آق داغ

مقدمه :

منطقه جنوب شرق بوئین زهرا تا جنوب کرچ، شامل حجم وسیعی از فوران های آتشفشانی دوره ترشیری، به ویژه ائوسن و پس از آن است. در ۱۵ کیلومتری غرب شهرستان ملارد کرچ گنبدی ریولیتی در آندزیت ها نفوذ کرده و دایکهای متعدد دیابازیک آن را قطع کرده اند. منطقه مورد مطالعه شامل بخش کوچکی از این فوران عظیم تاریخ زمین شناسی ایران زمین است و از نظر ساختاری، بخش کوچکی از زون ساختاری سنندج-سیرجان از ایران مرکزی می باشد. ضمنا آنچه در مطالعات صحرائی روشن است، اینکه روند دایک های نفوذ کرده در ریولیت ها بیانگر روند زون سنندج-سیرجان است. در این مطالعه بررسی های پتروگرافی و ژئوشیمیایی روی نمونه های جمع آوری شده از دایک های منطقه، صورت گرفته و این دایک ها از نظر میکروسکوپی و ماکروسکوپی مورد شناسایی قرار گرفته اند.

در خارج از چهارگوش مورد مطالعه، به سمت غرب آن، گرانیته ها و گرانودیوریت های البگوسن حضور دارند که به عقیده دوروزی و وثوقی، ۱۳۸۸، به سن البگوسن (یعنی پس از ائوسن) هستند و به نظر میرسد گنبد ریولیتی منطقه مورد مطالعه هم ارز با آن گرانیته و گرانودیوریت ها بوده که توانسته در این چهارگوش به